

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z PRZEDMIOTU HISTORIA SZTUKI

1. Ocena celująca.

Uczeń: poszerza wiadomości o treści wykraczające poza programowe, rozwija własne zainteresowania i umiejętności obcowania ze sztuką, umiejętnie korzysta z dodatkowych źródeł, samodzielnie ich poszukuje i prezentuje je podczas lekcji, stosuje nietypowe rozwiązania problemów podczas lekcji i w pracy pozalekcyjnej, argumentuje wnioski i spostrzeżenia (z własnej inicjatywy przygotowuje recenzje wizyty w muzeum lub prezentacje na uzgodniony z nauczycielem temat).

formułuje własne komentarze wartościujące na temat analizowanych i interpretowanych dzieł, odczytuje ich metaforyczne i symboliczne znaczenie, operuje fachową terminologią z zakresu historii sztuki, swobodnie tworzy wypowiedzi na tematy związane ze sztuką, odnosząc się do innych dziedzin nauki, uczestniczy w Olimpiadzie Artystycznej z powodzeniem.

2. Ocena bardzo dobra.

Uczeń: właściwie umieszcza dzieła sztuki w okresie historycznym i wymienia ich cechy, określa ich związek z epoką i stylem artystycznym, wskazuje przykłady odniesienia do tradycji w poszczególnych epokach i kierunkach w historii sztuki oraz podaje przykłady wzajemnego przenikania się stylów i tendencji, właściwie interpretuje teksty kultury, wskazuje konteksty interpretacyjne, dokonuje analizy porównawczej oraz interpretacji dzieł pochodzących z różnych epok i prezentujących różne style, formułuje hipotezy i wnioski interpretacyjne, aktywnie uczestniczy w zajęciach lekcyjnych, zabiera głos w dyskusjach, samodzielnie i komunikatywnie formułuje wypowiedzi, argumentuje wnioski, terminowo i bezbłędnie wykonuje prace domowe i zadania.

3. Ocena dobra.

Uczeń: zna genezę powstania, rozwoju i cechy charakterystyczne dla poszczególnych epok, nazywa, wymienia i opisuje znane style, kierunki, zjawiska artystyczne, zna ich prekursorów oraz przełomowe dzieła, określa związek wybranych twórców i dzieł sztuki z epoką historyczną i stylem artystycznym, opisuje osiągnięcia poszczególnych epok, twórczość artystów, wybitne dzieła, porównuje różne sposoby ukazania tych samych motywów i tematów w dziełach artystów z różnych epok, wyjaśnia, na czym polega przełomowy charakter twórczości wybitnych artystów, terminowo i starannie wykonuje prace domowe i zadania, popełnia nieliczne błędy, wypowiedzi buduje w sposób jasny, komunikatywny, stosując właściwą dla danego okresu i stylu terminologię, wykazuje się aktywnością do zabierania głosu w dyskusjach podczas zajęć lekcyjnych.

4. Ocena dostateczna.

Uczeń: zna i wymienia cechy epok, stylów i kierunków, przełomowe dzieła, omawia zjawiska charakterystyczne dla sztuki kolejnych epok historycznych, zna i podaje cechy stylu danego twórcy, danej szkoły artystycznej, epoki, wyjaśnia i uzasadnia przeobrażenia sztuki w procesie dziejowym, podejmuje próbę samodzielnej analizy, interpretacji wskazanych dzieł sztuki, wymienia główne znaki, symbole, konteksty w sztuce, definiuje podstawowe pojęcia i terminy dotyczące sztuki, stylów, technik artystycznych, posiada nieliczne braki w opanowaniu materiału przewidzianego w programie z historii sztuki (uzupełnienia je przy pomocy nauczyciela), wykazuje się chęcią aktywności podczas zajęć lekcyjnych, tworzy proste wypowiedzi ustne i pisemne na temat dziejów sztuki, czasem niespójne, z niewielkimi błędami merytorycznymi, korzysta z materiałów wskazanych przez nauczyciela.

5. Ocena dopuszczająca.

Uczeń: wymienia epoki, style, kierunki, style artystyczne, czołowych twórców, identyfikuje cechy typowe dla danej epoki, wskazuje motywy, idee w dziełach z różnych okresów, zna najsłynniejszych twórców oraz ich artystyczne osiągnięcia, zna i stosuje główne podstawowe pojęcia z historii sztuki, wymienia główne znaki, symbole znajdujące się w wybitnych dziełach sztuki, potrafi pod kierunkiem nauczyciela skorzystać z podstawowych źródeł informacji, tworzy proste wypowiedzi ustne i pisemne zawierające ogólne informacje na temat epoki, stylu, kierunku, z pojawiającymi się błędami merytorycznymi.

6. Ocena niedostateczna.

Uczeń: nie opanował materiału przewidzianego w treściach nauczania historii sztuki: nie zna okresów, stylów, artystów i dzieł, wypowiedzi ustne i pisemne prace klasowe formułuje niezgodnie z tematem, nie stosuje podstawowych pojęć i terminów związanych z poszczególnymi stylami, nie podejmuje próby wykonania zadań lekcyjnych i prac domowych nawet po namowach nauczyciela, wykazuje się biernością podczas pracy na lekcji.

TRYB UZYSKANIA OCENY WYŻSZEJ OD PRZEWIDYWANEJ PRZEZ NAUCZYCIELA:

Ocenę wyższą może otrzymać uczeń, który spełni określone warunki:

- jego frekwencja na zajęciach wynosi powyżej 80%,
 - poprawi oceny z poszczególnych sprawdzianów na konsultacjach,
- (Każdy dział kończy się powtórzeniem wiadomości i sprawdzianem w formie testu)
- przygotowuje prezentację na temat uzgodniony z nauczycielem.

Wszystkie prace pisemne z historii sztuki oceniane są zgodnie ze skalą Wewnętrzny Szkolny Systemu Oceniania i kryteriami maturalnymi.

Testy i wypracowania są przygotowywane zgodnie z aktualnym Informatorem Maturalnym.